

28.05.2014

Metropolis M (Floor van Luijk)

Oude trucs, beproefde methoden

Den Haag

Galerie West

24/04/14 - 07/06/14

Allerlei vormen van uitwisseling staan centraal in de tentoonstelling *Autonomy Exchange Archive* van Paul Branca, David Horvitz en Fawn Krieger bij West in Den Haag.

Wie de Haagse galerie betreedt ziet in de eerste plaats weinig meer dan losse objecten met raadselachtige titels als *Couch Crash (über)*. Het werk van Paul Branca, David Horvitz en Fawn Krieger is weinig vormvast: een paar eenvoudige schilderijen, keramieken namaak telefoons of onsamenhangende snapshots. Zonder toelichting valt de *Autonomy Exchange Archive* misschien tegen, maar het is juist het verhaal achter de objecten dat het werk interessant maakt.

Paul Branca, *Couch Crash (über)*, 2008

Voor *Couch Crash (über)* (2009) vertaalde Branca teksten als ‘Hey guys, could I crash over your couch?’ naar het Duits met google-translate, van de kromme zinnen maakte hij een reeks schilderijen die hij bij vrienden inruilde voor een slaapplek. De restjes overgebleven verf gebruikte hij voor de *Left-over Paintings* (2009), als souvenirs aan het project.

Fawn Krieger, COMPANY, 2008

Krieger verkoopt in haar nomadische winkel namaak producten, zoals keramieken telefoons, en zachte boeken à la Claes Oldenburg.

David Horvitz, Untitled, 2014

Horvitz infiltrereert het MoMA door objecten op te sturen naar een vriendin die in het museum werkt. Bij wijze van solotentoonstelling zet zij deze objecten op haar bureau.

De kunstenaars creëren met hun werk een web tussen kunstenaars, toeschouwers en instituten en onderzoeken de tussenliggende banden. Gaandeweg vinden ze manieren om effectief inkomen te genereren, en binnen te dringen in de markt en bij het MoMA. De objecten die te zien zijn in West dienen hierbij als instrument, documentatie of bijproduct.

Deze gemeenschappelijke deler wordt goed gevat door Branco in *Fruit and Vegetable Stand* (2012-2013). Voor dit project vroeg hij verschillende kunstenaars een schilderij te maken van een stuk groenten of fruit. Vervolgens kraakte Branco een leegstaande kiosk in Queens en begon met de schilderijen een fruitkraam, waar hij de werken verkocht.

Naast een foto van de fruitkraam, is in West een grote wand gevuld met de groente- en fruitschilderijen. Dit betekent niet dat Branco destijds niets heeft verkocht. Branco vroeg alle bijdragende kunstenaars een tweede versie te maken in zwart-wit, het is deze 'documentatie' die wij zien.

Paul Branca, *Fruit and Vegetable Stand* (les grisailles, aura yes but aura less), 2012-2013

In dit opzicht doet het werk denken aan veel de conceptuele- en performancekunst, die wij vaak alleen kennen van foto's. Deze documentatie wordt onderdeel van het werk, misschien wel het meest bekende, en gaat fungeren als kunstwerk in zijn eigen recht. De presentatie hiervan vormt een voortzetting van het project. Met de duiding van de bezoeker wint het werk aan kracht.

De drie kunstenaars laten deze kunstgeschiedenis dan ook bewust doorschemeren in hun werk. Ze verwijzen naar reuzen als Marcel Duchamp, Claes Oldenburg en Bas Jan Ader en spelen met hun nalatenschap, en weten hun methoden op inventieve manieren in te zetten.

David Horvitz, Marcel Duchamp's grave in Rouen, France, 2011. (bron: http://en.wikipedia.org/wiki/Marcel_Duchamp)

Horvitz presenteert bijvoorbeeld een foto van het graf van Duchamp. Aan de rechterkant is een hand te zien die het graf aanraakt, dat is de hand van Horvitz. Horvitz zette de foto op Duchamps Wikipedia-pagina. Iedereen kan hem zien, en elke verschijning van de foto, vormt een origineel. Duchamp is dood, toont Horvitz. Ondertussen heeft Horvitz werkwijze veel gemeen met die van Duchamp.

Met de foto infiltreert Horvitz Wikipedia, zijn daarmee menig huishouden. Hij trekt de praktijk van Duchamp door naar de digitale tijdperk, ontwijkt bekende distributie systemen, en onderzoekt de vrijheid van het internet. Oude trucs blijken hiervoor beproefde methoden.

Hoewel de gepresenteerde objecten een inherent onderdeel van het werk zijn, is hun positie niet direct helder. Er is enige uitleg nodig. En soms bekruipt je het gevoel dat je naar restanten van voorbije evenementen kijkt, alsof je iets hebt gemist. Procesdenkers als ze zijn, is de vorm van de objecten voor de kunstenaars van secundair belang, en daardoor soms weinig prikkelend. Zo maken ze met de oude trucs ook oude valkuilen zichtbaar, en zo nu en dan tuinen ze er met open ogen in.

Floor van Luijk is stagiair bij Metropolis M

West

[Autonomy Exchange Archive](#)

24 april t/m 7 juni

Old tricks, best practices

Hague Gallery West 04/24/14 – 06/07/14

Various forms of exchange are central to the exhibition *Autonomy Exchange Archive* Paul Branca, David Horvitz and Fawn Krieger at West in The Hague.

Whoever enters the Hague gallery sees first little more than loose objects with enigmatic titles like *Couch Crash (über)*. The work of Paul Branca, David Horvitz and Fawn Krieger's little rigid: a few simple paintings, ceramics counterfeit phones or disjointed snapshots. Without explanation is the *Autonomy Exchange* archive perhaps disappointing, but it's the story behind the objects that makes the work interesting.

Paul Branca, *Couch Crash (über)*, 2008

For *Couch Crash (über)* (2009) translated Branca Teksens like "Hey guys, I could crash on your couch?" into German by google-translate of the curve sentences he made a series of paintings that he exchanged with friends for a place to sleep. The scraps leftover paint he used for the *Left-over Paintings* (2009), as souvenirs to the project.

Fawn Krieger, *COMPANY*, 2008

Krieger sells in her shop nomadic counterfeit products, such as ceramics phones, and soft books à la Claes Oldenburg.

David Horvitz, *Untitled*, 2014

Horvitz infiltrates the MoMA by sending it to a friend who works at the museum objects. As a solo exhibition they put these objects on her desk.

The artists create their work a web between artists, spectators and institutions and examine the intermediate tiers. Gradually, they find ways to generate income and to effectively penetrate the market and at the MoMA inside. The objects appearing in West serve as the instrument or product documentation.

This common denominator is well captured by Branco in *Fruit and Vegetable Stand* (2012–2013). For this project, he asked various artists to create a piece of fruit or vegetables a painting. Branco then cracked a vacant kiosk in Queens and began painting a fruit stall where he sold the works.

Next to a picture of the fruit stand is in a large western wall filled with

the fruit and vegetable paintings. This does not mean that nothing Branco has been sold at the time. Branco asked all the contributing artists to create black and white, a second version is the "documentation" that we see.

Paul Branca, Fruit and Vegetable Stand (les grisailles aura yes but less aura), 2012–2013

In this regard, does the job think of many conceptual and performance art, we often only know from pictures. This documentation is part of the work, perhaps the most famous, and to serve as a work of art in its own right. The presentation of this is a continuation of the project. With the interpretation of the visitor wins the work force.

The three artists to this art therefore deliberately hinted in their work. They refer to giants such as Marcel Duchamp, Claes Oldenburg and Bas Jan Ader and play with their legacy, and know their methods to set up. Inventive ways

David Horvitz, Marcel Duchamp's grave in Rouen, France, in 2011 (source: http://en.wikipedia.org/wiki/Marcel_Duchamp).

Eg Horvitz presents a picture of the grave of Duchamp. On the right is a hand touching to see the tomb, which is the basis of Horvitz. Horvitz put the photo on Duchamp's Wikipedia page. Everyone can see it, and every appearance of the picture, is an original. Duchamp's death, shows Horvitz. Meanwhile Horvitz method has much in common with that of Duchamp.

With the photo Horvitz Wikipedia, infiltrates are thus many a household. He pulls the practice of Duchamp through to the digital age, avoiding known distribution systems, and explores the freedom of the internet. Old tricks prove this proven methods.

Although the presented objects an inherent part of the work, their position is not immediately clear. There is only one explanation. And sometimes creeps you feel that you look for remnants of past events, if you missed something. Process thinkers as they are, the shape of the objects for the artists of secondary importance, and therefore sometimes little irritating. They make the old tricks too old traps visible, and occasionally they are gardens with open eyes.

Floor of Luijk is an intern at Metropolis M

West [Autonomy Exchange Archive](#) April 24/7 June